

Milí bratři, milé sestry,

dnes se hraje o všechno – dnes každý z nás a vůbec všichni „křesťané všech generací a národů“ hrají vabank. Buď bereme všechno, anebo nic. Buď jsme nejbohatší na světě, anebo jsme největší chudáci. Buď žijeme v pravdě, anebo jsme propadli klamu, nechali se obelhat, jsme hlupáci hodni politování. Celý náš život ve všech jeho polohách se láme na tom, zda byl nebo nebyl Ježíš vzkříšen z mrtvých. To je pravé jádro naší víry. To je ohnisko, centrum našeho vyznání.

Jak uznává apoštol Pavel: *Jestliže nebyl Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších, a jsou ztraceni i ti, kteří zesnuli v Kristu. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí!* (1K 15:17-19) Pokud zvěst o Ježíšově vzkříšení není pravdivá, náš život pozbyl jakéhokoli smyslu. Pokud Kristus nevstal z mrtvých, pak nám není nic platný jeho kříž a jeho smrt. Pokud Kristus nebyl vzkříšen a nepřebývá na pravici Boží, my žijeme dál v hříchu, daleko od Boha a kráčíme vstříc zániku, smrti, rozkladu a nicotě. Stejně jako zástupy těch, kteří nás předešli.

Určitě jste alespoň jednou za život opravdu poctivě přemýšleli nad tím, zda byl Ježíš opravdu vzkříšen. A možná jste zakusili tu tíseň spojenou s myšlenkou, že všechno může být jinak, než jak vyznáváme. Že Ježíš byl ukřižován - ale tím to všechno skončilo. Že zemřel na golgotském kříži - ale z mrtvých nevstal. Lidé používají mnoho argumentů pro to, aby zpochybnili fakt Ježíšova vzkříšení. A žel se to děje i na křesťanské půdě. Dnes se pokusím vyjmenovat několik takových argumentů, které nahlodávají naši víru ve vzkříšení. Je totiž čas od času dobré a zdravé, abychom byli vystaveni naprosto zásadním námitkám.

Poznej svého nepřítele! Tento výrok je připisován mistru Sun-c' (z jeho knihy Umění války). A je platný jak pro boj, tak pro sport, pro jakékoli soutěžení. Vždyť třeba vrcholoví fotbalisté věnují čas nejenom důkladnému tréninku, ale také sledování záznamů ze zápasů svých soupeřů. Sednou si k televizi a přehrávají si pořad dokola finty svých budoucích protihráčů na hřišti. Anebo taková špionáž... Bez té už se vedení války prakticky neobejde, pokud vůbec někdy obešlo.

Slova apoštola Pavla jsou podobná: *Všecko zkoumejte, dobrého se držte; zlého se chraňte v každé podobě.* (1Te 5:21-22). Klidně přemýšlejme i nad názory druhých lidí – co se týče Ježíše Krista. Ale pokud tyto názory nejsou pravdivé, pokud jsou lživé a zlé – odmítněme je a chraňme se před nimi.

Jak tedy zní argumenty těch, kteří jsou přesvědčeni, že Ježíš nebyl vzkříšen?

1) První klasický argument proti vzkříšení Ježíše se nachází už v Písmu: Ježíš nebyl vzkříšen. Ježíšovi učedníci to zfalšovali. Vloupali se do hrobu a ukradli jeho mrtvé tělo – aby to vypadalo, že Ježíš vstal z hrobu sám. Byl to prostě podvod! Farizeové přišli za Pilátem a naléhali na něj: *"Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník řekl ještě za svého života: 'Po třech dnech budu vzkříšen.' Dej proto rozkaz, ať je po tři dny hlídán jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu, že byl vzkříšen z mrtvých; to by pak byl poslední podvod horší než první."* (Mt 27:62-64)

A poté, co ženy toho nedělního rána našly hrob prázdný, někteří ze stráže přišli do města a oznámili velekněžím, co se všechno stalo. *Ti se sešli se staršími, poradili se a dali vojákům značné peníze s pokynem: "Řekněte, že jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jste spali."* (Mt 28:11-13)

Tento argument proti vzkříšení je dodnes živý a oblíbený mezi lidmi. Existují knihy i filmy o tom, že vědci, navzdory tvrdému odporu církve, konečně našli pravý hrob Ježíše – a samozřejmě s tělem uvnitř!

Jak na tento názor odpovíme my, kteří věříme ve vzkříšeného Ježíše? Zde je asi nejlepší odpověď poukázat na dějiny církve. Je opravdu možné, aby se takový zbrklý podvod mezi lidmi uchýtil? Je možné, aby se povedlo ukrást Ježíšovo tělo, někde jinde ho rychle pohřbít a pak rozhlásit, že ve skutečnosti žije? A aby tomuto zbrklému podvodu věřili lidé po celá staletí – a dokonce i ve věku vědy? Je to podle mě stejně pravděpodobné, jako že vyjdu dnes z kostela a než si podám s prvním z vás ruku, kousne mě krokodýl. Ne, myslím, že ten údajný podvod je ještě méně pravděpodobný. Jen si vezměte, jak důmyslná je vždycky propaganda nějakého diktátorského režimu, jak promyšlené jsou jeho struktury. Ale lež má zkrátka krátké nohy - a ani ta nejpromyšlenější lež daleko nedorazí. Jak bychom se tedy mohli domnívat, že podvod několika rybářů, na jehož realizaci měli den dva, by nebyl hned v zárodku odhalen a umlčen?

2) Další oblíbený argument proti vzkříšení Ježíše: Příběh o vzkříšení Krista je údajně jen mýtus, který se velmi podobá pohanským vyprávěním o smrti a vzkříšení různých božstev. Tedy: Skutečně k jeho vzkříšení nedošlo. To si zbožní lidé prostě vyběsnilo, majíce k tomu mnoho předloh v pohanských mýtech – z nichž nejznámější je asi tehdy rozšířený kult boha Adonise, který zemřel a byl vzkříšen, aby přinesl lidem poznání a spásu.

Ano, je pravda, že takové mýty se v té době vyskytovaly. Ale to nás nesmí rozházet! Zásadní rozdíl totiž mezi takovými pohanskými mýty a zvěstí o vzkříšení Ježíše tkví v tom, že s Ježíšem se učedníci setkali osobně. Zjevil se jim. Mluvil s nimi. Jedl s nimi. Pil s nimi. Ukazoval jim díry po hřebecích ve svých rukách. Jak jsme slyšeli v prvním čtení: *Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: "Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně."* (L 24:36-39) Anebo klasická výpověď apoštola Pavla z listu Korintským: *Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratřím najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům. Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.* (1K 15:3-5)

Kdežto s Adonisem a jemu podobnými božstvy se nikdo tváří v tvář nesetkal, nikomu se v těle nezjevil. Je to jen mýtus, odehrávající se nikde a všude, nikdy a vždycky – mimo náš čas a mimo náš prostor.

3) Ovšem na to navazuje třetí protivníkův argument, také velice oblíbený – zvláště s nástupem moderní psychologie.

Učedníci viděli vzkříšeného Ježíše. Ale bylo to prý pouze jejich subjektivní, tedy niterné vidění. Prání se stalo otcem myšlenky. Je to ostatně podle některých velmi pravděpodobné, vezmeme-li v potaz zármutek učedníků z Ježíšovy smrti na kříži. Mistr zemřel. Už s nimi není. A oni si tak přáli, aby s nimi byl! A proto si jejich zarmoucená mysl vyprodukovala vidění. Šlo zkrátka o kolektivní halucinaci – viděli živého Ježíše, ale doopravdy se to nestalo. To je omluvitelné, pochopitelné, ale přesto je důležité říct, že Kristus fakticky nikdy vzkříšen nebyl.

Skutečně to byla jen halucinace? Jen přelud? S tím my nemůžeme souhlasit! Tím bychom jen stěží vysvětlili ten úžasný přerod Ježíšových učedníků. Kdyby se jednalo o halucinaci, o produkt jejich představ, těžko by se asi třeba z Petra stal vášnivý kazatel, svědek Ježíšova vzkříšení.

Poslední síly Petr vyplýval na holedbání se před vstupem do getsemanské zahrady: *Kdyby všichni od tebe, Ježíši, odpadli, já nikdy ne!* (Mt 26:33) Hned na to třikrát zapře svého Mistra. A i když tohoto svého zbabělého činu lituje, ztratí se ze scény. Ani při ukřižování není vidět. Má strach vytáhnout paty z domu. A stejně tak na tom byli i ostatní učedníci. Jak říká evangelista Jan: *Téhož dne večer - prvního dne po sobotě - když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám."* (J 20:19)

Ale po setkání se vzkříšeným Ježíšem se z Petra (i z ostatních) stává pravý apoštol, horlivý kazatel a svědek jeho vzkříšení, který stojí u zrodu všech prvních křesťanských společenství – i toho pohanského, což jsme slyšeli v dnešním druhém čtení. Co jiného než skutečné setkání se vzkříšeným Ježíšem je mohlo totálně proměnit a z ustrašených zbabělců učinit kurážné apoštoly, kteří se nebojí ani střetu s tehdejší mocí? Stačila by na to skutečně pouhá projekce zjitřené mysli, vidina, přelud? Nebo k tomu potřebovali moc Vzkříšeného? Jen si uvědomme, že pokud nebyl Ježíš vzkříšen a nevstoupil na nebesa, ani Duch svatý nikdy nesestoupil na církev. A bez vedení Ducha svatého si vůbec nemůžeme představit život rané církve, stejně jako život církve po všechny věky.

4) A poslední, asi nejmladší argument: Ano, Nový zákon skutečně mluví o vzkříšení Ježíše. Je to ovšem ve skutečnosti jakýsi druh obrazné, symbolické řeči. Tím, že bible říká, že byl vzkříšen, ve skutečnosti myslí něco trochu jiného: Ježíš umřel, ale jeho věc je pořád živá. Zanechal tu po sobě mnoho nedodělané práce, mnoho krásných myšlenek - a toho se my, jeho učedníci, chopíme a dotlačíme tu káru zase o kus dál. Jeho odkaz v nás bude stále žít.

Něco na ten způsob, jak to slýcháme na světských pohřbech: *Opustil nás, ale žije v našich srdcích, v našich vzpomínkách.* Tento argument je žel velmi silně přítomen i na straně „křesťanských“ myslitelů, kteří se snaží tlumočit evangelium i ateistům a vzdělaným nevěřícím lidem.

Ovšem tam, kde se o vzkříšení Ježíše mluví jen symbolicky, jen obrazně – a ne doslovně – tam přestává veškerá legrace. Copak ještě můžeme považovat za křesťana člověka, který nevěří v Kristovo skutečné, reálné vzkříšení z mrtvých?

Vždyť učedníci nemluví o Ježíšově vzkříšení obrazně! Mluví naopak zcela konkrétně a jasně. Jaký obraz měl asi Petr na mysli, když říkal pohanům z Kornéliova domu, že se Vzkříšeným jedl a pil? Myslel to prostě tak, jak to řekl: *My jsme svědky všeho, co Ježíš činil v zemi judské i v Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se - nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.* (Sk 10:39-41)

Řeč o vzkříšeném Ježíši se neopírá o nějaké obrazy, o produkci lidské hloubavé mysli, ale o reálnou zkušenost, kterou apoštolové prožili. Je to popis setkání se Vzkříšeným Pánem, žádné hlubokomyslné a básnické obrazy, žádná symbolická řeč.

Milí bratři, milé sestry, ten nejdůležitější argument, který potvrzuje Ježíšovo vzkříšení v Písmu popsané, do našich srdcí vložil Duch svatý. Je to naše každodenní víra, která odolá i nejzávažnějším útokům nepřitele. Je to víra, která není z nás, ale přichází přímo od Boha. Však tím končí Petrovo svědectví o živém Pánu. Ještě než Petr skončil svou řeč k lidem z Kornéliova domu, sestoupil na ty pohanské posluchače evangelia Duch svatý. A ten jim mocným způsobem potvrdil fakt, že Ježíš je vzkříšený a živý Pán.

Argumenty jsou jedna věc, máme je znát, máme je užívat, máme vydávat počet z naší víry každému, kdo o to bude stát. Jak říká apoštol Petr: *'Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý' ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte.* (1Pt 3:14-15) Ale s tím je také spojeno trpělivé čekání na zásah shůry, čekání na to, až se našich blízkých dotkne sám Vzkříšený Ježíš. Potom utichnou všechny argumenty - pro i proti.

Bůh sám potvrdil svou moc tím, že Ježíše vzkřísil z mrtvých a potvrzuje to mocně v našich životech každého dne. Prvním a nejdůležitějším argumentem je fakt, že já, ty, my společně i jednotlivě, v bezpečí i tváří v tvář nebezpečí, v dobrém i ve zlém se obracíme k živému Kristu, mluvíme s ním a radujeme se z jeho blízkosti. A tuto zkušenost nám nikdo a nic nesmí vzít. A o této zkušenosti musíme být také ochotni vydávat svědectví.

Milí bratři, milé sestry, všechno (celé dílo spasení) stojí a padá s tím, zda byl, nebo nebyl Ježíš vzkříšen z mrtvých. A my jsme lidmi, kterým Duch svatý zjevil pravdu v Písmu uloženou. Ježíš byl vzkříšen. Ježíš vstal z mrtvých. Ježíš je živý Pán. Svou smrtí porazil náš hřích a svým vzkříšením jednou provždy nad námi zlomil moc smrti! Haleluja! Amen.

ROZPIS PŘÍŠTÍCH KÁZÁNÍ – BIBLICKÉ TEXTY A TÉMATA (dá-li Bůh):

Datum	Biblický text (základ kázání)	Název (téma)
12.4.		<i>Kázání: Kateřina Pavlincová</i>
19.4.	Marek 1:1-8	Počátek evangelia Ježíše Krista
26.4.		<i>Kázání: Jindřich Slabý</i>